

Από τα απολογιστικά στοιχεία της αγοράς για το 1^ο εξάμηνο του 2012, προκύπτουν τα εξής:

Μεσοσταθμική Οριακή Τιμή Συστήματος (ΟΤΣ)	63,2 €/MWh
Παραγωγή ιδιωτικών μονάδων ΦΑ συνδυασμένου κύκλου ^[1]	4.402.772 MWh
Αμοιβή ιδιωτικών μονάδων ΦΑ συνδ. κύκλου μέσω της ΟΤΣ	278,26 εκ. €
Πρόσθετη αμοιβή ιδιωτικών μονάδων ΦΑ συνδ. κύκλου μέσω του ΜΑΜΚ	132,35 εκ. €
Συνολική αμοιβή ιδιωτ. μονάδων ΦΑ συνδ. κύκλου	410,61 εκ. €
Μοναδιαία αμοιβή ιδιωτ. μονάδων ΦΑ συνδ. κύκλου	93,3 €/MWh

Επισημαίνεται ότι το ύψος των πληρωμών στα πλαίσια του ΜΑΜΚ, καθορίζεται από τη διαφορά μεταξύ της ex-ante ΟΤΣ και του μεταβλητού κόστους των μονάδων. Κατά συνέπεια η (από διάφορες αιτίες, συμπεριλαμβανομένης και της υπερδήλωσης των λιγνιτικών) **συμπιεζόμενη και πλασματική ex-ante ΟΤΣ** (63,2 €/MWh) αφενός δεν αντανάκλα την αξία της παραγωγής και το κόστος των μονάδων που καλούνται να καλύψουν τη ζήτηση και αφετέρου διογκώνει τις πληρωμές αυτές.

Έτσι, εάν για την πληρωμή της παραγόμενης ενέργειας χρησιμοποιούταν η ex-post ΟΤΣ (η οποία αποκαλύπτεται από την Οριακή Τιμή Αποκλίσεων που για το 1^ο εξάμηνο του 2012 ανήλθε κατά μέσο όρο σε 81,8 €/MWh), όπως γινόταν πριν την 5^η Μέρα Αναφοράς, οι πληρωμές στις ιδιωτικές μονάδες στο πλαίσιο του ΜΑΜΚ θα ανέρχονταν για το 1^ο εξάμηνο του 2012 **σε περίπου 50 εκ. € αντί των 132,35 εκ. € που αναφέρονται παραπάνω.**

Από την άλλη πλευρά, εφόσον οι υδροηλεκτρικές μονάδες της ΔΕΗ παράγουν το μέγιστο δυνατό, πιθανή μείωση παραγωγής των ιδιωτικών μονάδων φυσικού αερίου θα έπρεπε να αναπληρωθεί μέσω αύξησης της παραγωγής των λιγνιτικών μονάδων ή/ και των μονάδων φυσικού αερίου της ΔΕΗ.

Πρακτικά αδύνατη η υποκατάσταση παραγωγής ιδιωτικών μονάδων από λιγνιτικές μονάδες της ΔΕΗ

Κατά το 1^ο εξάμηνο του 2012, βάσει του Ημερήσιου Ενεργειακού Προγραμματισμού (πρόγραμμα ΗΕΠ), οι λιγνιτικές μονάδες της ΔΕΗ εντάχθηκαν προς παραγωγή και κλήθηκαν να παράξουν 14.476.384 MWh. Στην πραγματικότητα, από τα απολογιστικά στοιχεία που αφορούν στην ίδια περίοδο, προκύπτει ότι οι λιγνιτικές μονάδες δεν μπόρεσαν να επιτύχουν ούτε την προγραμματισθείσα παραγωγή τους, αφού τελικά παρήγαγαν 13.377.449 MWh (αδυναμία απόδοσης των πρόσθετων 1.098.934 MWh που είχαν κληθεί να παράξουν).

Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει σαφώς ότι είναι **πρακτικά αδύνατο οι λιγνιτικές μονάδες να υποκαταστήσουν, σε αξιόλογο ποσοστό, παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από μονάδες φυσικού αερίου των ιδιωτών.**

Η υποκατάσταση παραγωγής ιδιωτικών μονάδων από μονάδες φυσικού αερίου της ΔΕΗ είναι μη συμφέρουσα για την ίδια τη ΔΕΗ και τους τελικούς καταναλωτές

Από τα απολογιστικά στοιχεία του 1^{ου} εξαμήνου 2012, προκύπτει ότι η μέση σταθμισμένη καθαρή απόδοση των μονάδων φυσικού αερίου της ΔΕΗ που λειτούργησαν, εξελίχθηκε ως εξής:

	Ιαν.12	Φεβ.12	Μάρ.12	Απρ.12	Μάι.12	Ιούν.12
Μέσος σταθμισμένος καθαρός βαθμός απόδοσης των μονάδων ΦΑ της ΔΕΗ που λειτούργησαν	44,5%	43,5%	45,5%	44,1%	45,6%	48,2%

Λαμβάνοντας υπόψη τις τιμές πώλησης φυσικού αερίου προς ηλεκτροπαραγωγούς κατά την ίδια περίοδο, προκύπτει ότι το μέσο σταθμισμένο (βάσει της παραγωγής κάθε μονάδας) μεταβλητό κόστος των μονάδων ΦΑ της ΔΕΗ κυμάνθηκε στα παρακάτω επίπεδα:

	Ιαν.12	Φεβ.12	Μάρ.12	Απρ.12	Μάι.12	Ιούν.12
Μέσοσταθμικό μεταβλητό κόστος παραγωγής μονάδων ΦΑ ΔΕΗ (€/MWh _{ηλεκτρ.})	97,2	102,5	94,4	104,1	103,2	98,6

Σύμφωνα με τα παραπάνω, το μεσοσταθμικό μοναδιαίο μεταβλητό κόστος παραγωγής των μονάδων ΦΑ της ΔΕΗ για το 1^ο εξάμηνο του 2012, υπολογίζεται ότι ανήλθε σε **100,0 €/MWh_{ηλεκτρ.}**, υπερβαίνοντας έτσι κατά περίπου 7,2% το κόστος της ΔΕΗ για την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας από ιδιωτικές μονάδες ΦΑ κατά την ίδια περίοδο (93,3 €/MWh_{ηλεκτρ.}).

Εφαρμόζοντας την μεσοσταθμική αυτή μοναδιαία τιμή στην παραγωγή των ιδιωτικών μονάδων ΦΑ συνδυασμένου κύκλου για το 1^ο εξάμηνο, προκύπτει ότι **το κόστος αγοράς από τη ΔΕΗ ηλεκτρικής ενέργειας από ιδιώτες παραγωγούς μέσω του Μηχανισμού Ανάκτησης Μεταβλητού Κόστους, είναι χαμηλότερο κατά 30 εκ. ευρώ ανά εξάμηνο (60 εκ. ευρώ ανά έτος) από το κόστος που θα είχε εάν παρήγαγε την ποσότητα αυτή μέσω των δικών της μονάδων ΦΑ.**

Για την κάλυψη δε πιθανού ελλείμματος που προκύπτει από σημαντική μείωση της παραγωγής ιδιωτικών μονάδων ΦΑ, είναι βέβαιο ότι θα απαιτηθεί αύξηση της παραγωγής των λιγότερο αποδοτικών μονάδων ΦΑ που παρουσιάζουν βαθμό απόδοσης 32-33% (Άγιος Γεώργιος και Λαύριο 3) ή ακόμη και η επαναλειτουργία πετρελαϊκών μονάδων, οι οποίες έχουν **μεταβλητό κόστος λειτουργίας άνω των 200 €/MWh_{ηλεκτρ}**, επιβαρύνοντας επιπλέον το παραπάνω υπολογιζόμενο μεσοσταθμικό κόστος.

Επομένως, τα πραγματικά στοιχεία αποκαλύπτουν ότι **ο αποτελεσματικότερος τρόπος για τη μείωση του κόστους της ΔΕΗ δεν είναι η κατάργηση του Μηχανισμού Ανάκτησης Μεταβλητού Κόστους, αλλά η δραστική μείωση της παραγωγής των δικών της μονάδων φυσικού αερίου.**

Η υποκατάσταση παραγωγής ιδιωτικών μονάδων από εισαγωγές ηλεκτρικής ενέργειας είναι επιζήμια για τη ΔΕΗ, τους τελικούς καταναλωτές και το κράτος

Από μελέτες προσομοίωσης της λειτουργίας της αγοράς για τα έτη 2012 και 2013, προκύπτει ότι σημαντική μείωση της παραγωγής των ιδιωτικών μονάδων ΦΑ, οδηγεί σε ραγδαία αύξηση της ΟΤΣ και μεγάλη επιδείνωση του ισοζυγίου εισαγωγών-εξαγωγών ηλεκτρικής ενέργειας.

Συγκεκριμένα:

Μέση ετήσια Οριακή Τιμή Συστήματος (ΟΤΣ) [€/MWh]

Βασικό Σενάριο	68,4
Μη συμμετοχή 1 ιδιωτικής μονάδας σ.κ.	73,9
Μη συμμετοχή 2 ιδιωτικών μονάδων σ.κ.	76,9 – 81,9
Μη συμμετοχή 5 ιδιωτικών μονάδων σ.κ.	103,2

Η αύξηση των εισαγωγών επαρκεί για την κάλυψη μέρους της παραγωγής που εκλείπει, αλλά η πραγματοποίησή τους με τιμές που υπερβαίνουν τα 100 €/MWh (εφόσον ακόμη και οι τιμές των διμερών συμβολαίων τείνουν προς το «σήμα τιμής» που δίνει η ημερήσια αγορά), σαφώς θα επιδείνωναν τόσο τα οικονομικά της ΔΕΗ όσο και το εθνικό ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών.

Η μοναδιαία τιμή προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας μέσω μεταβατικών μηχανισμών (ΑΔΙ και Μηχανισμός Ανάκτησης Μεταβλητού Κόστους) ουσιαστικά επιδοτεί τη ΔΕΗ

Από τις πληρωμές των ιδιωτών μέσω της ΟΤΣ και του Μηχανισμού Ανάκτησης Μεταβλητού Κόστους, περίπου το 90% καλύπτει μεταβλητό κόστος, ενώ το υπόλοιπο 10% (περίπου 38 εκ. € στο 1^ο εξάμηνο 2012), αφορά σε πρόσθετη αμοιβή μέσω της οποίας καλύπτουν μη εντοπίσιμα μεταβλητά κόστη (λειτουργία με β.α. που αποκλίνει από τον πρότυπο β.α. των σχετικών δοκιμών) και τμήμα του σταθερού τους κόστους.

Επίσης, η συνολική αμοιβή που λαμβάνουν οι ιδιώτες ηλεκτροπαραγωγοί για την ενέργεια που παράγουν, αθροίζοντας τα έσοδά τους από τον Μηχανισμό Ανάκτησης Μεταβλητού Κόστους κατά το 1^ο εξάμηνο του 2012 (93,3 €/MWh) και τα ΑΔΙ (περίπου 8,2 €/MWh), υπολείπεται σημαντικά του πλήρους κόστους παραγωγής από μονάδες ΦΑ.

Συγκεκριμένα, για:

1. Μεταβλητό κόστος (καυσίμου-Λ&Σ): 84.8 €/MWh (στοιχεία 1^{ου} εξαμ. 2012)
2. Σταθερό κόστος Λ&Σ και γενικών εξόδων διαχείρισης: 4,8 €/MWh (για 5000 ισοδύναμες ώρες λειτουργίας σε πλήρες φορτίο)
3. Κόστος κεφαλαίου (κόστος επένδυσης 700 €/MW, 20ετής οικονομική διάρκεια ζωής, WACC =12%): 19.4 €/MWh

προκύπτει **πλήρες κόστος παραγωγής για τις εταιρείες μέλη του ΕΣΑΗ ίσο με 109 €/MWh.**

Κατά συνέπεια, προμηθεύοντας ηλεκτρική ενέργεια στη ΔΕΗ σε συνολική τιμή που υπολείπεται του πλήρους κόστους παραγωγής κατά 7,5 €/MWh, είναι προφανές ότι **όχι μόνο δεν συντρέχει θέμα επιδότησης των ιδιωτικών μονάδων ΦΑ, αλλά αντίθετα υφίστανται συνθήκες επιδότησης της ΔΕΗ Προμήθειας από τους ιδιώτες παραγωγούς.**